

kom fra Folkethingets Side for 3 Aar siden, da der var en særlig Grund til ikke at udtale sig om de faste Eiendomme.

Chr. Jensen: Jeg har ikke synderligt Haab om, at det Dnske skal gaae i Opsyldelse, som under det forrige Afsnit af Forhandlingen blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), nemlig Dnsket om, at der maatte stee Udlaan til de mindre Landeieendomsbesiddere. Jeg troer, at Pengeinstitutterne her i Kjøbenhavn daglig give Beviis paa, at der ikke vil blive bevilget saadanne smaa Udlaan, og allermindst til Sylland. Dette er altsaa for mig en Mangel eller Ulempe ved denne Lov, som jeg ikke er blind for, som vil blive følelig, og som vil virke meget hemmende for dem, der nydvendigtviis maae have saadanne smaa Laan. Derfor har det ogsaa været gjort gjældende, vistnok meest af Hensyn hertil, at det vilde være ønskeligt at faae en Overformhinderibestyrrelse i Sylland; men hvad der maaskee vil raade nogen Bød paa denne Ulempe, er det temmelig sikke Haab, at § 11 vil blive benyttet i et meget vidt Omfang. Forsaavidt jeg imidlertid nærer dette Haab, troer jeg tillige, det vilde være ønskeligt, at den Arvelader, som før sin Død vil træffe Forberedelser til at faae beskiftet Børgerer til at bestyre hans Efterladenskaber, maatte kunne beskifte flere end een Børger, men det forekommer mig, at § 11 faa bestemt binder til Enkelttallet, og jeg ønsker derfor at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om Loven er til Hinder for, at en Arvelader beskifter flere end Een til Børger for de Umyndiges Midler. Saafremt den høitærede Minister udtaler sig i en tilfredsstillende Retning herom, vil jeg ansee det for betryggende for, at det kan anvendes i Praxis, men dersom han ikke udtaler sig i denne Retning, og det altsaa skulde være formeent, vil jeg prøve paa, om flere ærede Medlemmer ville gaae sammen med mig og stille et Forslag til 3die Behandling derom.

Justitsministeren: Paa det Spørgsmaal kan jeg give det ganske bestemte Svar, at jeg ikke nærer den mindste Tvivl om, at der

Intet kan være til Hinder for, at man istedetfor een Børger kan udnævne to. Loven bestemmer kun, i hvilke Tilfælde Midlerne skulle ind under Overformhinderibestyrrelsen, og i hvilke de skulle bestyres udenfor denne, men det er en ganske ligegyldig Omstændighed, om Vedkommende vil tage een eller flere Børger; det troer jeg ikke, kan omtvistes. — Med Hensyn til den Frygt, som det ærede Medlem udtalte, skal jeg dog tillade mig at henvise ham til at søge nogen Beroligelse i § 8, saaledes som denne nu er vedtagen, hvorefter der vil blive taget Hensyn til, at Midlerne, saavidt muligt, blive udlaante paa de Steber, hvorfra de ere komne. — Smød de stillede Endringsforslag har jeg Intet at erindre, men jeg skal anbefale dem til Vedtagelse af Thinget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets § 11 (see Tillæg A. Sp. 1781)

vedtoges uden Afstemning.

Forslag af Schjørring til § 12:

§ 1ste Stykke i Slutningen forandres „Børgen forinden maa gives“ til „der forinden gives Børgen“.

vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag af H. Hage, Klein og Rimestad til samme Paragraph:

§ 2det Stykke, sidste Punktum, efter „Eskifteretten“ udgaaer Resten, og der indsættes: „og bør, for at have Gylldighed ligeoverfor de Umyndige, affrives paa den hos Børgen bevoende Eskisteextract. Forsaavidt Beløbet ikke i Overeensstemmelse med Loven af 29de December 1857 skal udbetales til Børgen, bør Eskifteretten strax indsende det til Overformhinderiet, til hvilket ogsaa Børgen uden Ophold bør gjøre Indberetning om Afbetalingen. De nærmere Forholdsregler til Sikkring af, at de indbetalte Beløb indkomme i Overformhinderiet, fastsættes af Justitsministeren“.

vedtoges med 51 Stemmer mod 1.